

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : PETRE BORSȘ

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Pentru strălănătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCUREȘCI

91,— Cheiul Dâmboviței — 91.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

RECTIFICARE

În numărul trecut, în pagina I, la speța No. 1, a deciziunii publicată, s'a trecut, din eroare de tipar, «comisiunea bugetelor din Atena», în loc de «comisiunea legatelor din Atena».

SUMAR

Despre Termeni, de D. Chebacî.

Jurisprudența Română:

Curtea de casație, secția II: Radu Crețulescu cu Irina Crețulescu.

Curtea de apel din Iași, secția II: Petrea Costan, dat în judecată pentru abus de încredere.

Curtea cu jurați din județul Covurlui: I. Catina cu Gh. Gh. Heleujanu.

Tribunalul Ilfov, secția I: Moștenitorii defunctului Em. Donici cu Academia Română.

Tribunalul Ilfov, secția de Notariat: Victoria G. St. Gheorghia cu G. H. Teodorache.

Informații. — Bibliografii. — Anunțuri.

DESPRE TERMENI

Când cine-va este tras în judecată, legiuitorul are grije de a îl încunoștiința despre aceasta; tot odată el socotește nemerit și drept să lase un timp pârâtului, între înștiințare și chemare la ziua judecătii, pentru a se pregăti ca, cu acest chip, să și facă o apărare deplină.

Înainte vreme, când nu erau drumuri bune, când nu se descoperise puterea aburilor, mijloacele de comunicațiune și de transport erau anevoioase; și prin urmare, trebuia să se țină seamă de această stare, când urma să se hotărască termenul de sorocire. Pe acele vremuri s'a crezut

că trebuie să se lase pârâtului un interval de patru-zeci zile între încunoștiințare și înfățișarea pricinii. De atunci însă lucrurile au luat o mare prefacere: comunicația și transportul s'a înlesnit, mulțumită poștei, drumului de fer, vapoare pe apă, telegraf și telefon. Termenele dar trebuiesc prefacute și această prefacere trebuie să fie în raport invers cu mijloacele de transport și comunicație: cu cât ele au crescut în iuteală percurgând spațiul, cu atâta trebuiesc micșorate termenele în timp.

Astăzi toate termenele atât acelea din codul de procedură civilă, cât și acelea din codul civil, sunt prea lungi. Din această pricină urmează o mulțime de neajunsuri pentru împricinăți, care, prin o acțiune reflexă, se resfrâng asupra interesului general pe care îl daunează.

Pe fie-care an se introduc un număr de procese; când acelea se termină în decursul aceluiași an, sau aproape cea mai mare parte din ele; în anul următor, nu se vor îngrămădi procese care să se întâlnească cu acelea din anul trecut, iar judecătorii nu vor mai fi încărcăți cu procese. Una însă din cauzele principale care întârzie curmarea proceselor sunt termenele lungi, impuse de codul de procedură civilă încă, marite de nevoie, de către judecători. Lungimea termenelor prelungind judecata, procesele introduse în cursul unui an zac în dosarele așezate în arhivă, așteptând alte procese din anul viitor; de aici imposibilitatea în care se găsesc judecătorii de a soroci procesele spre înfățișare în termenele hotărâte de legiuitor cât de lungi ar fi ele, în cât, mai în

tot-d'ă-una, un proces se sorocește, trei luni de la introducerea reclamației. Si fiind că codul de procedura civilă nu cuprinde o dispozițiune care să oblige pe reclamant ca, odată cu pornirea acțiunii, să depună da greș toate actele care vrea să se servească în proces, sub pedeapsa de a nu i se mai lăsa în seamă, paratul, la ziua infatisării, cere în conformitatea art. 97 din codul de procedura civilă, comunicarea lor, iar tribunalul, fiind obligat de acest text, va amâna procesul. Această amânare se face pe cel puțin două luni, dacă nu trei, din pricina că condica este prea încarcată.

La noua infatisare, paratul care stăpânește lucrul ce i se cere și se folosește de el, va căuta un alt mijloc de amânare, chemând personal la inferogator pe reclamant, tribunalul, iarăși va amâna procesul și dacă ziua aceasta în care s'a propus inferogatorul era luna Iulie sau din pricina celor două luni de vacanță, procesul se va amâna la Septembrie, adică tocmai peste nouă luni de la intentarea acțiunii, fără măcar să se fi început dezbaterile.

La a treia infatisare, dacă al fi mai mult parat, chemați în judecată, și s'ar întâmpla să lipsească unul, atunci silit e tribunalul ca, făcând aplicatiunea art. 151, să amâne procesul pentru alte două, trei luni. Adăogați către toate acestea împrejurarea că, în cea mai mare parte din procese, judecătorii, într-o măsură, au trebuit să de o cercetare locală, de o esportiza, de ascultare de marturi și atunci trecem de un an, fără ca procesul să se fi putut termina cel puțin la prima instanță, spre marea desnaăjduire a jeliitorului, în cât dacă Dumaz azis, *Ce sont les Delais qui doublent le chagrin de la separation*. Jeliitorul la noi, poate, oftând, să zică, termenele mă prapădesc.

Dacă tribunalul pronunță o hotărîre cu dreptul de apel, ne-care parte poate să apeleze sentința, în termen de două luni de la ziua primirii sentinței, tribunalul care termen se preface în realitate în trei, vier o luna înceu redactarea și comunicarea hotărîrii. Înaintea Curții procesul se înmolește, căci termenele, cele mai scurte, sunt de trei luni. Dacă jeliitorul și-a scos pricina din nămolul în care intrase în doi ani cel mai curând credeți oare că a scăpat? Nu, căci hotărîrea Curții de și definitivă și esecutorie, se poate ataca cu

reține la forța publică pentru executarea acestei recurs în Casațiune, în termen de trei luni din ziua primirii copieii de pe deciziune, care în realitate, se preface în patru luni.

Nu se cunoaște proces civil care să fi luat sfârșit în mai puțin de doi ani.

Una din cauzele principale a lipsei de credit, la noi în țară și a procentelor urcate, sunt termenele care imobilizează procesele, etemisează, paralizază acțiunea imputinaților, paralizând până la un punct, puterile magistratilor care nu mai pot dovedi judecarea numerbaselor procese, urmarea neapărata a termenelor lungi.

Termenele sunt acordate în un scop îndoit: de a lăsa un timp părților de pregătire și al doilea de a se putea transporta în localul tribunalului la ziua judecării. Nu s'ar fi oare de ajuns timpul de cinci spre zece zile de la primirea citațiunii, și până la infatisare intru a se pregăti? Termenul de apel poate iarăși să fie redus la 10 zile, căci acum partea condamnată a desbătut cu protinicul s'ar pricina. Afară de aceasta, termenul trebuie să curgă de la pronunțare, fără deosebire între cel judecat contradictoriu și între cel judecat în lipsă. Insistăm asupra acestui din urmă lucru, căci admițându-se că termenul, să curgă de la comunicare, pe lângă zăbava ce se aduce, să și nasc o în ultimă de greutăți, și se dă loc la fraude și surprinderi, la desbateri dacă comunicarea s'a făcut în regula or nu.

Termenul de recurs poate fi de 15 zile, iarăși de la pronunțare. S'ar zice că dacă termenul curge de la pronunțare ce se face cu dreptul de opozițiune. La aceasta respondem că termenul de apel și recurs fiind mai lung de cât acel de opozițiune care trebuie redus la 5 zile, partea are alegerea.

(Va urma)
D. Chehabel

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ
INALTA CURTE DE CASATIE, SECTIUNEA II
Audiența de la 25 Septembrie 1896.
Președentia D-lui N. MANDREA, Președinte
Regal. Gratiulescu cu Irina Gratiulescu
Căsătorie — Divort — Copii — Hotărîre care condamnă pe un soț să încredințeze celui-lalt soț copilul. — Ce obligațiune naște dintr'o asemenea hotărîre. — Refus de a executa o asemenea hotărîre. — Dacă simplul fapt al neexecutării se poate rezolvi prin condamnarea la daune interese în sensul art. 1075 codul civil. — Dacă însă se

poate recurge la forța publică pentru executarea acestei hotărâri. — Dacă la eas când copilul este ascuns, prejudiciul moral cauzat sotului câștigător se poate repara prin daune în virtutea principiului art. 998 din codul civil.

(Art. 1075, 1084 și 998 codul civil).

Hotărârea ce ordonă unui sot a încredința copilul celui-l'alt sot impune o obligație, o necesitate de a face, dar aceasta nu este o obligație de a face în sensul art. 1075 din codul civil, nu este propriu zis și în sens juridic, un drept de creață, nu este o datorie pentru a se putea spune că este o obligație de a face, ci corespunde unui drept de pătence părintească ce justiția recunoaște sotului cărui copil el are a fi încredințat, și conflictele ce se nasc din cauza neexecutării unei asemenea hotărâri, nu se pot rezolvi prin condamnarea la daune-înteresse în sensul art. 1075 din codul civil.

O lasăm în neexecutare însă violența drepturilor ce decurg pentru sotul cămăiajustiția în ordonat a să încredința copilul din puterea părintească, dă drept acestui sot a recurge la puterea publică dacă copilul este ascuns de cel-l'alt sot, și dacă în fine nu poate avea copilul, poate cere și obține de la justiție, în virtutea principiului pas de art. 998 din codul civil, daune pentru repararea acestui prejudiciu moral ce suferă.

Deciziunea No. 1499/96. — Răspins recursul făcut de Radu Cretulescu contra deciziunii Curței de apel din București, secția I, cu No. 89/96 dată în proces cu Irina Cretulescu.

S'a citit raportul făcut în cauză de d. consilier Al. Gianni.

S'au ascultat: d. niș advocați M. D. Simpson și C. Nacu, în dezvoltarea motivelor de casare, d. niș advocați M. Antonescu, C. Boerescu și P. Grădișteanu în combatere și d. procuror general G. Piliș în concluziuni.

Curtea deliberând,

Asupra mijlocului de casare:

Onorata Curte de apel ne condamnă e-plăți soției mele câte (200) două sute lei pe fie-care zi de întârziere în a-i preda copilă născută din căsătoria noastră cu titlul de daune și de constrângere, interpretând astfel și aplicând greșit art. 1075 c. civ., și dând prin esces de putere o hotărâre fără nici o bază legală.

Având în vedere că prin deciziunea Curței de apel din București asupra recursului, se motivează că în timpul procesului de divorț, dintre Radu Cretulescu și soția sa Irina, copilă E. aternă are a fi încredințată mamei în mod provizoriu iar pentru executarea acestei decizii Curtea declară că în virtutea art. 1075 c. civ.

are dreptul a condamna pe sot la daune-înteresse pentru fie-care zi de întârziere în cas de neexecutare a deciziunii. — Răspins.

Considerând că este a se ști doct o hotărâre care ordonă unui sot a încredința copilul celui-l'alt sot, în

cas de neexecutare, prin ce mijloace se poate executa acea hotărâre, între altele dacă sotul recalcitrant poate fi obligat la daune-înteresse pe temeiul art. 1075 c. civ.;

Considerând că o hotărâre care ordonă unui sot a încredința copilul celui-l'alt sot impune o obligație, o necesitate de a face, dar această nu este o obligație de a face în sensul art. 1075 c. civ. nu este propriu zis și în sens juridic, un drept de creață, nu este o datorie pentru ca să zicem că este o obligație de a face;

Că ceea ce ordonă acea hotărâre unui sot de a încredința copilul celui-l'alt sot, corespunde unui drept de putere părintească ce justiția recunoaște sotului cărui copil el are a fi încredințat, și conflictele ce se nasc din cauza neexecutării hotărârii, nu se pot rezolvi pentru simplul fapt al neexecutării în sensul art. 1075 c. civ. prin condamnarea la daune-înteresse spre repararea unui prejudiciu apreciabil în bani, conform art. 1084 c. civ.;

Considerând că dacă sotul nu execută hotărârea sau întârzie să o execute, iar să o pune în executare hotărârea rigiță de a încredința copilul celui-l'alt sot prin această el violează drepturile ce decurg pentru cel-l'alt sot din puterea părintească încredințată de justiție asupra copilului, că, sancțiunea acestui drept și a executării hotărârii trebuie să consistă în a putea recurge la puterea publică dacă copilul este ascuns de sot și hotărârea nu se poate executa din cauza acestui fapt, prejudiciul moral ce suferă sotul ale cărui drepturi sunt violate săi nerecunoscute, are a fi reparat conform principiului art. 998 c. civ. prin o condamnare pecuniară a sotului recalcitrant pentru repararea acelui prejudiciu moral, căci după art. 998 c. civ. ori-ce fapt care cauzează prejudiciu obligă pe acela din a cărui greșală s'a cauzat a fi reparat fără deosebire dacă prejudiciul e moral sau material, că, din acest punct de vedere sotul recalcitrant R. Cretulescu putea fi condamnat la daune pentru repararea prejudiciului moral cauzat soției prin neîncredințarea copilului, că de și decizia Curței de apel nu se sustine prin temeiul art. 1075 c. civ., invocat de Curtea de apel, ea se sustine prin principiul art. 998 c. civ., și de casarea deciziei prin urmare nu poate fi vorba;

Că astfel fiind motivul are a fi respins ea neîntemeiat. Pentru aceste motive Curtea respinge recursul.

CURTEA DE APEL DIN IASI, SECȚIUNEA II

Audiența din 20 Ianuarie 1896

Președinția d. lui I. I. VRANCEANU, Președinte

Petrea Costel, dat o judecată pentru abuz în încredințarea

Apel. — Apel a minima făcut de Ministerul public. Dacă poate profita și inculpatului care n'a făcut apel.

O judecată penală, fiind prin natura ei indivizibilă, apelul a minima făcut de Ministerul public, profita și inculpatului care poate să și vază pedeapsa miorată sau să fie achitat, chiar dacă densul n'a făcut apel, de

către instanța sașată prin apelul Ministerului public, când densa constată că delictul, pentru care inculpatul

fusese condamnat de prima instanță, nu întrunește toate elementele constitutive ale aceluși delict.

Curtea deliberând,

Având în vedere opozițiunea făcută de Petrea Costan la deciziunea acestei Curți cu No. 772 din 3 Octombrie 1895, prin care în urma apelului făcut de d-l procuror general s'a reformat sentința tribunalului Suceava No. 280 din 16 Martie 1895 și s'a ridicat pedeapsa la care era condamnat prin acea sentință, de la cinci zile, la o lună, pentru delictul de abuz de încredere;

Având în vedere că Petrea Costan este dat în judecată și condamnat pentru faptul că cu contractul întărit sub No. 775 din 1894, a împrumutat de la Societatea Creditului Agricol din Suceava suma de 100 lei, amânând două boi pe cari mai în urmă i-a înstreinat prin vânzare, fără de a plăti datoria;

Având în vedere că astăzi atât din adresa Creditului Agricol din Suceava No. 413 din 30 Decembrie 1895, cât și din chitanța aceluși Credit Agricol sub No. 1067, ce s'a prezentat de inculpat, se constată că el a achitat datoria de 100 lei cu procente, încă de la 5 Iulie 1895, astfel că lipsește prejudiciul, unul din elementele constitutive ale delictului de abuz de încredere, prevăzut de art. 323 codul penal;

Vădând că inculpatul de și n'a făcut apel în contra sentinței tribunalului, însă;

Considerând că o judecată penală este prin natura ei indivizibilă, că rațiunea și justifiia nu pot admite că prin apelul Ministeriului public, judecata primei instanțe încetează de a avea autoritatea lucrului judecat în contra lui, și că apel ar conserva autoritatea lucrului judecat în contra preveniturii condamnat și care n'a făcut apel;

Considerând că Ministerul public lucrând în numele societății și în interesul justiției, seizează prin apelul său, de și interiectat numai a minima instanța de apel, și îi dă dreptul de a micșora pedeapsa pronunțată în contra preveniturii și chiar de a l'achita;

Că, în fapt, fiind bine stabilit că lui Petrea Costan nu i se poate împăta delictul de abuz de încredere;

Pentru aceste motive, în desacord cu concluziunile Ministeriului public, admite opozițiunea.

(ss) l. Vrănceanu, M. Grigoriu, Eug. Domici, M. Sațu, D. Profiniu.

CURTEA CU JURĂȚI DIN JUDEȚUL COVURLUI

Audiența din 30 Septembrie 1896
Președinția Deluș G. TANOVICIANU, Consilier al Curții de

Apel din Galați

I. Catina cu Gh. Gh. Heleujanu.

Opozițiune. — Curte cu jurați. — Parte civilă. — Dacă partea civilă condamnă în lipsa de jurați la daune interese către prevenitură are drept de opozițiune.

Partea civilă care este condamnată în lipsă de jurați la daune interese către prevenitură achitată după cererea acestuia nu are dreptul de opozițiune.

Curtea deliberând,

Având în vedere opozițiunea făcută de I. Catina con-

tra deciziunii cu No. 19 din 1896, prin care este condamnat la 300 lei daune către Gh. Gh. Heleujanu pentru că opozițiunea Catina reclamând pentru calomnie prin presă pe Heleujanu, Curtea cu jurați prin deciziunea cu No. 18 din 1896, a achitat pe Heleujanu și în urma acestei cereri daune, aceeași Curte i-a acordat 300 lei;

Având în vedere că această opozițiune fiind în termen, urmează a se discuta dacă este admisibilă;

Considerând că, în principiu general, legiuitorul a admis o procedură cu totul specială înaintea Curții cu jurați stabilind toate formele de urmărire și drepturile de care beneficiază acuzatul și partea civilă, și această într-un mod foarte riguros urmând a fi observate, cea mai mică abatere la ele atrăgând nulitatea deciziunii; a l'oposițiunea, acest principiu general în materie de civilă, și corecționată, legiuitorul n'ea admis înaintea Curții cu jurați nici chiar pentru acuzat, ni că atât mai puțin pentru partea civilă; acuzatul judecând în lipsă de jurați cu totul ca alte formalități de alți judecatori de că jurați și chiar deciziunea care se pronunță are efecte cu totul anulate, considerându-se că definitivă până la opozițiunea acuzatului și anulându-se în totuși procedurii, atânci când se prezintă, legiuitorul prin înconstanța că nu tat a da și o mare năruie putere deciziunilor date, deși basată numai pe conștiința nepotând a fi înaintea înfățișate lor nici chiar pe calea extraordinară a recursului când acuzatul este achitat;

Considerând că denetele de presă fiind date în competența Curții cu jurați, urmează a se aplica în judecarea lor procedura Curții cu jurați, prin urmărire în specie trebuie a se vedea dacă dreptul de opozițiune, care în general este admis de legiuitor, este sau nu admis în procedura care se urmează înaintea Curții cu jurați, ori legiuitorul neprevăzând acest drept nici chiar pentru acuzat cu atât mai puțin pentru partea civilă, și dar opozițiunea lui Catina urmează să fie respinsă;

Considerând că de s'ar admite că există acest drept pentru partea civilă, ar trebui ca Curtea să creeze de la sine o nouă procedură neprevăzută de legiuitor în judecarea a acestor opozițiuni, care conform art. 105 din Constituțiune, despăgubirile civile trebuind a fi acordate de comisiunea juraților, ar trebui formată din nou această comisiune; oî, încă de la începutu formării ei ar fi în contradicțiune cu principiile generale și căci fiind în discuțiune numai despăgubirile civile, Ministerul public nu ar mai avea nici un rol, comisiunea de jurați a judeca exclusiv o atacere civilă și ea provenită chiar dintr'un delict, legalmente nu și poate avea loc, și recusațiunile juraților nu ar avea de cine fi făcute, urmând a se face de două părți și partea civilă neavând dreptul de la lege a face acele recusațiuni;

Considerând că chiar de s'ar forma comisiunea judecarea și aprecierea daunelor acordate lui Heleujanu de prima comisiune ar fi imposibil de a se face de

noia comisiune de jurați, căci prima comisiune de jurați care a acordat acele daune n-a avut în vedere în ea trăgă a face, în așafacțiunea adusă de către d. Catina lui Heleujanu, apărarea acestuia, probele aduse de acesta în apărare și probele aduse de acusatul. In urmatu- turor acestora comisiunea în suverana și apreciere a achitat pe Heleujanu de păra adusă contra sa și i-a acordat daune, în noua comisiune care s'a compus acum nu ar putea avea în vedere nimic din toate acestea, cu atât mai puțin cu cât procedura înaintea juraților nefiind de cât orală, ne luându-se note nici de cele sus- ținute de acusațiune, nici de apărare, nici de depunerile martorilor, nu s'ar putea pune deocamdată în noua comisiune de jurați cele petrecute în instanță atunci când s'a acordat acele daune, pentru a aprecia această nouă comisiune, dacă sunt sau nu fondate, acele daune.

Considerând că de și legea prin art. 483 procedura penală, prevede că în delictele de presă condamnatul judecat în lipsă are drept de opozițiune, acest drept pe lângă că în lege este prevăzut exclusiv numai pentru condamnat, dar pe lângă aceasta chiar acest drept este recunoscut condamnatului care este judecat numai de Curtea fără asistența juraților, așa că judecându-se din nou prin opozițiune, reîntră în dreptul comun și se formează atunci comisiunea juraților, care are în vedere și dictează din nou întreaga cestiune și se pronunță asupra ei, cu primă urmărire dreptul de opozițiune pentru partea civilă nefiind prevăzut nici în acest text de lege, opozițiunea făcută de l. Catina, unează a fi respinsă ca neadmisibilă.

Pentru aceste motive, în majoritate, respinge opozițiunea.

(ss) G. Tănoveanu, N. C. Drăgănescu

O P I N I O N E

Având în vedere că l. Catina reclamând în contrăchiu Heleujanu, pentru calomnie prin presă, Curtea cu jurați a județului Covurlui prin deciziunea nr. 18 din 1896 a achitat pe Heleujanu, în urma cererii sale, a condamnat în lipsă pe Catina să-i plătească 300 lei daune;

Având în vedere opozițiunea făcută de l. Catina, în contrăchiu a acestei decizii;

Având în vedere incidentul neadmisibilității opozițiunii ridicată din oficiu de Curtea;

Considerând că opozițiunea este de drept natural și de ordine publică;

Că este ca și apelul, o cale ordinară pentru a ataca sentințele;

Că cale ordinară fiind deschise de plin drept, trebuie un text special pentru a opri pe o parte de a le în- trebuința, iar nu trebuie un text special care să dea părții acest drept într-un mod expres;

Considerând că nici un text de lege nu ridică părții civile dreptul de a face opozițiune, partea civilă are acest drept, jurisprudența Curții de căsațiune franceză este constantă în acest sens, marea majoritate a doctrinei este de aceeași părere;

Considerând că în lipsa unui text special prohibitiv, toate aceste reguli ale dreptului comun trebuie apli- cate fără nicio restricțiune, deci sunt aplicabile și pro- cedura înaintea Curții cu jurați. (Faustin Ionescu, t. VIII, p. 275)

Considerând că dacă i se acordă acest drept în ca- surile ordinare, adică când găsesc că cuantumul despă- gubirilor care sunt acordate nu este suficient, trebuie a fortiori să i se acorde în cazul când a fost condamnată. Intra-adever, în specia care ne ocupa, din momentul achitării și în data ce achitatul formulează cererea de daune, situațiunea respectivă a părților se schimbă și se produce în acest moment fenomenul juridic următor. Acusatul de odinioară devine reclamant prin faptul ce- rerei de daune și partea civilă care este întim legată cu acțiunea penală, care își vreaște dintr'însa, care fără de ea n'ar putea să existe măcar, care în cazul de față trebuie neapărat judecată de aceeași instanță penală, dar care poate dobandi o existență proprie și distinctă de existența celei-1 alte îndată ce a fost judecată în fond; să dam ca exemplu al acestei existențe proprii pe care o poate dobandi acțiunea civilă, cazul când partea ci- vilă face apel în contră unei hotărâri corecționale, fără ca să facă și Ministeriul public; fiind deci stabilit că s'a născut o altă acțiune subsidiară, dar eventual in- dependentă, fosta parte civilă dobandeste toate drepturile unui parat, adică dreptul de apărare, dreptul de a lipsi (faire derant), dreptul dezbaterilor contradictorii și acel de opozițiune;

Considerând că nu tocmai în procedura înaintea Cur- ței cu jurați se poate ridica acest drept de opozițiune, inerent dreptului de apărare, unei părți puse în posi- șiune de a se apăra, fără un text special și că ar fi neexplicabil ca în această procedură unde drepturile păr- ței care se apăra, sunt atât de respectate, să nu i se acorde un drept pe care i are în procedura ordinară;

Considerând că acest drept se admite pentru acusatul înaintea Curții cu jurați, cu niste formalități speciale;

Considerând că delictul de presă, fiind în competența Curților cu jurați, trebuie judecat ca și celelalte fapte de competența Curții;

Considerând că, pentru delictul de presă, în special legiuitorul nostru a introdus în lege (art. 483 al. 2 pro- cedura penală) acest drept pentru acusatul condamnat în lipsă, drept care nu este prevăzut înainte în proce- dura penală franceză și în deciziunile noastre, deși ni- măntă garanție dreptului părții care se apăra;

Considerând că nici un text nu ridică părții civile dreptul de a face opozițiune în materia de delict de presă;

Considerând că precum opozițiunile în drept comun nu trebuie neapărat să fie judecate de aceeași judecă- tori cari au dat hotărârea atacată pe calea opozițiunii, asemenea, în lipsa unui text special prohibitiv, opozițiu- nile înaintea juraților pot fi judecate de o altă comisi-

une de cât aceia care a examinat delictul, a achitat pe acusat și s'a pronunțat asupra cererii de daună;

Considerând că, în cazul de față, comisiunea juratilor, constituită pentru a se pronunța asupra opoziției, are ca basă a aprecierii daunei suferite de Helenjanu, faptul că a fost dat în judecată și faptul că a fost achitat.

Pentru aceste motive, sunt de opinie că opoziția este admisibilă.

(ss) M. A. Bals.

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIUNEA I

Incheierea No. 6702 din 9 Noembrie 1895

Mosonitruș defunctului Em. Donici cu Academia Română

Succesione. — Cerere de punere în posesiune asupra unei averi succesoriale. Când o asemenea cerere se

rezolvă pe cale de jurisdicție grațioasă în camera de consiliu a tribunalului și când se rezolvă pe cale de judecată, printr-o hotărâre dată în mod contradictoriu în audiență publică. Când în asemenea cereri are loc aplicarea art. 151 pt. civilă

Cererile de trimitere în posesiune asupra unei averi succesoriale se rezolvă în camera de consiliu a tribunalului, pe cale de jurisdicție grațioasă, numai atunci când diferitele părți ce cer posesia sunt de acord asupra acestui lucru, în caz în care când aceste părți caută a se esclude una pe alta contestându-și calitatea sau titlurile, caz în care trebuie a fi rezolvată pe cale de judecată, printr-o hotărâre dată în mod contradictoriu, nu în camera de consiliu, ci în audiență publică conform regulilor de procedură contencioasă.

In acest din urmă caz are loc și aplicarea art. 151 din pr. civilă când una sau mai multe părți lipsesc.

Sunt ascultatod. n. l. d. ca p. M. V. Schina și Cemea din partea moștenitorilor defunctului N. Donici și d. M. Ferichide din partea Academiei Române.

Tribunalul deliberând, Asupra cererii făcute de erzii de sânge ai defunctului Em. Donici, de a se amâna atacarea pentru a se aplica art. 151 pr. civ., față de partea care lipsește

Având în vedere că Academia Română a delegat un universal prin reprezentantul său d. d. avocat Femihide se opune la această amânare pe motiv că atacarea fiind de jurisdicție grațioasă nu se pot aplica regulile ordinare de procedură ca în contencios, ci că a se statua asupra cererilor făcute de părțile care se prezintă în mână, ca partea absentă să își stabilească separat drepturile sale; Considerând că un act dotal este perfect

Având în vedere că doct. și este recunoscut atât în doctrină cât și în jurisprudență, că cererile de trimitere în posesiune asupra unei averi succesoriale aparțin jurisdicției grațioase, nu este însă mai puțin adevărat că asemenea cereri se pot rezolva în camera de consiliu pe cale grațioasă atunci numai când diferitele părți care cer posesia sunt de acord asupra acestui lucru

căci, ele în acest caz nu cer de cât autoritatea judecătorilor pentru a li se da posesia pe care nu o au de la lege, — și ori de câte ori diferitele părți ce cer a fi trimise în posesie caută a se esclude una pe alta contestându-și calitatea sau titlurile, atacarea caută a fi rezolvată pe cale de judecată printr-o hotărâre dată în mod contradictoriu, nu în camera de consiliu, ci în audiență publică conform regulilor de procedură contencioasă; In adevăr, din faptul că mai multe cereri de trimitere în posesie tind a se esclude una pe alta rezultă dovada nasterii unei lupte, a unui litigiu între părți, și este în interesul ordinii publice și unei bune administrații a justiției, ca acest litigiu să fie transat pe calea și formele ceute pentru judecarea contencioasă;

Considerând că ast-fel fiind din momentul ce în apărare există de o parte mai mulți erzii de sânge care cer a li se da lor posesia a averii succesoriale, iar de alta un legatar universal care de asemenea reclamă pentru sine această posesie și a renunțarea la erzii de sânge, este un litigiu între părți care conform celor dispuse în art. 151 din pr. civ. nu pot fi transate în mod contradictoriu și pe cale contencioasă.

Pentru aceste motive, în consecință diferitele cereri de trimitere în posesie făcute de părți pentru a fi rezolvate în mod contradictoriu pe cale contencioasă și în vedere că d-na Maria A. Catargiu care a făcut cererea ca erede de sânge, nu se prezintă.

Dispune, aplică art. 151 pr. civ. și amână atacarea la 12 Ianuarie 1896, cel prezenti cunosc termenul, se va cita cei absenți cu aplicația art. 151 pr. civ.,

(ss) G. Vlasto, M. G. Cantacuzino.

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIA DE NOTARIAT

Audiența de la 23 Septembrie 1896

Președinția D. lui C. PARASCHEVICU, Președinte

Considerând însă de acest principiu Sentința No. 258/96 Victoria G. St. Gheorghiu cu G. H. Teodorache

Dotă. — Dacă numai bărbatul are dreptul de a intenta și răspunde la acțiunile îndreptate în contra averii dotale, sau trebuie pusă în cauză și femeia, și în ce caz — Act dotal. — Când actul dotal este perfect

Dotă. — Act dotal. — Transcripțiunea — Ce constituie transcripțiunea actului dotal — Lipsa transcripțiunii — Efeclele ei. — Cine se poate prevala de această lipsă.

1) Principiul că bărbatul având în timpul căsătoriei dreptul de a urmări pe debitorii și detinatorii averii dotale, are prin aceasta și dreptul de a intenta și răspunde nu numai la acțiunile mobiliare și personale, dar și la cele reale îndreptate asupra acestor averi nu este absolut și acest principiu se aplică când e vorba de a revendica un drept folosind femeii sau d'a se opune la o cerere de revendicare îndreptată în contra ei, nu și când e vorba d'a se perde proprietatea unui imobil dotal

ce aparține soției, cum e cazul unei urmăriri silită sau al unei expropriieri pentru cauză de utilitate publică, cas în care însă și soția trebuie pusă în cauză, și opozițiunea ce densă ar face la urmărirea silită a averii sale dotale, e bine primită dacă are pentru această autorizațiunea sotului său.

2) Un act dotal este perfect valabil între părți, și transmite proprietatea imobilului constituit dotal de la înzestrător la înzestrată din momentul ce a fost autentificat și trecut în registrul special de foi de zestre, adică din momentul ce a îmbrăcat formele cerute pentru solemnitatea unui asemenea act.

3) Transcripțiunea actului dotal în registrul de mutațiuni nu constituie de oă o măsura de conservare pentru dreptul de preferință al femeii față cu cel de al treilea, și lipsa transcripțiunei nu ridică imobilului caracterul dotalității și al inalienabilității, și de aceasta lipsă nu se poate prevala de cât terțul așizitor de drepturi reale asupra aceluiasi imobil a căror transcripțiune an fi fost luată înaintea femeii. Ast- fel creditorul chirografar urmăritor al constituitorului dotei nu se poate prevala de lipsa transcripțiunei actului dotal al dotei constituite de debitorul său, pentru că în asemenea creditor nu poate urmări imobilele debitorului său în mâna celor de drept deilei deținător.

Tribunalul deliberând,
Asupra incidentului ridicat de intimatul G. H. Theodorache;

Având în vedere că dupe art. 1242 cod. civ., bărbatul având în timpul căsătoriei dreptul a urmări pe debitorii și pe deținătorii averii dotale, are prin aceasta dreptul a a mența și răspunde nu numai acțiunile mobiliare și personale dar și la cele reale îndreptate asupra acestor averi.

Considerând însă că acest principiu, a cărui rațiune juridică d'altminteri nu se găsește de cât în origina regimului dotal, nu este absolut și aplicațiunea art. 1242 cod. civ. se impune când e vorba de a revendica un drept folosind femeii sau d'a se opune la o cerere de revendicare îndreptată în contra ei, nu și când e vorba d'a a se perde proprietatea unui imobil ce aparține soției, cum e în cazul unei urmăriri silită sau al unei expropriieri pentru utilitate publică, căci în acest cas pe d'o parte femeia preferând poate să ipoteceze sau să înstrăneze un imobil parafernă, și să scape imobilul dotal amenințat de expropriere, iar pe d'alta neavând timp nici motiv să recurga la o separațiune de bunuri, ea trebuie pusă în cauză și opozițiunea ce densă ar face la urmărirea silită a averii sale dotale, e bine primită, dacă are pentru această autorizația sotului.

Că de altminteri cum că cazul unei urmăriri silită al unei expropriieri pentru utilitate publică, ca și acela al eșierii din indiviziune, face excepțiune la regula art. 1242 cod. civ., este recunoscut aproape unanim în jurispru-

dența și doctrina franceză (vezi Laurent XXII No. 477 în fine; Baudry-Lacautyerie tome III No. 375);

Că chiar în practica noastră judecătorească ori de câte ori este vorba de urmărirea silită a averii dotale, sau numai de veniturile ei, femeia a fost tot d'a una primită a sta în judecată, având pentru această autorizațiunea maritai (vezi decisiunea Curții de casație din 18 Februarie 1888);

Că în fine, în afară de motivele de drept invocate, primele două excepțiuni cel puțin, reese din dreptul francez în mod evident din dispozițiunile art. 818 și 2208, al. II cod. civ. fran. și dacă aceste două articole nu se găesc în codul nostru civil de sigur că ele au fost lăsate ca fără utilitate de legiuitorul nostru;

Considerând că în speța întru că Victoria G. St. Gheorghiu prin opozițiunea sa nu întinde la revendicarea imobilului urmări, ci se opune numai la exproprierea silită a caselor sale din Bucuresci, calea Văcăresci No. 194 și 196 colț cu strada Aurora No. 2 puse în vindare pentru datorii ce nu sunt ale sale, ci ale tatălui său ea e bine venită în această cerere având și consimțimintul sotului ei G. St. Gheorghiu, care o asiază;

Că așa fiind incidentul e nefondat și se respinge ca atare.
Pentru aceste considerante, respinge incidentul ridicat de d-l G. H. Theodorache.

În fond tribunalul,
Asupra contestațiunei făcută de d-na Victoria G. St. Gheorghiu, cu consimțimintul sotului său George St. Gheorghiu, prin petiția înregistrată în No. 2603196.

Având în vedere desbatutele urmate și actele prezentate;

Având în vedere că Victoria G. St. Gheorghiu în susținerea contestațiunei sale prin care ține la sepoartarea din vinzare a imobilelor sale din Bucuresci, calea Văcăresci No. 194 și 196 colț cu strada Aurora No. 2, a prezentat un act dotal autentificat de acest tribunal No. 464888 și transcriis în registrul special al foilor dotale sub No. 141, 188, Septembrie 1896, din care se vede că tatăl său Dumitrache Boncu l-a constituit dotal la aceiași dată tocmai imobilele înmărate și care e a transcriis în registrul de mutațiuni tocmai în anul 1896.

Având în vedere că intimatul susține că acest act de dotal nu se poate opune întrucât el a fost transcris după ce densul a devenit creditor al lui Dumitrache Boncu și în urma afpțetor și publicațiunilor făcute;

Considerând că un act dotal este perfect valabil între părți și transmite proprietatea imobilului constituit dotal de la înzestrător la înzestrată din momentul ce a fost autentificat și trecut în registrul special de foi dotale, adică din momentul ce a îmbrăcat formele cerute pentru solemnitatea unui asemenea act;

Considerând că transcripțiunea actului dotal în registrul de mutațiuni conform art. 722 pr. civ., nu constituie de cât

o măsură de conservare pentru dreptul de preferință al femeii față cu cei d'al-treilea;

Că lipsa transcripțiunii nu ridică imobilului caracterul dotalității și inalienabilității, iar de această lipsă nu se poate prevala de cât terții așizitori de drepturi reale asupra aceluiși imobil a căror transcripțiunii ar fi fost luată înaintea femeii;

Considerând că în speciă, actul dotal prezentat de contestatoare fiind autentificat și transcris în registru de foi dotale încă din 1888, imobilul urmărit a eșit din patrimoniul debitorului urmărit D. Bonciu și a devenit proprietatea contestatoarei Victoria G. St. Gheorghiu de la această dată, adică înainte ca G. H. Teodorache să fi devenit creditor a lui Dumitrache Bonciu și prin urmare actul prezentat de contestatoare se poate opune cu drept cuvânt creditorului urmăritor, întru cât acesta ne având luată în speță nici o garanție specială asupra imobilelor urmărite, nefiind de cât un creditor chirografar el nu poate urmări imobilele în mâna celor d'al-treilea deținători, și nici a se prevalui, din aceiași cauză, de lipsa transcripțiunii;

Că dar nu poate fi vorba în cazul de față de art. 514 din pr. civ. întru cât transcripțiunea ce s'a luat după facerea așiztelor nu constituie o înstrăinare a debitorului, ci o măsură de conservare a noului așizitor, în speță contestatoarea, după cum s'a arătat deja.

Că, așa fiind contestațiunea devine fundată, și imobilele urmărite trebuie scoase din vânzare.

Pentru aceste considerante care s'au redactat de d-l judecător A. Alexandrescu.

În virtutea legii, Tribunalul admite contestațiunea.
(ss) C. Paraschivescu, A. Alexandrescu.

INFORMAȚIUNI

Curtea de Casație, secțiunea a II, a respins în audiența de la 5 Noiembrie curent, recursul făcut de Stefan Șuțu, Lindenberg și Herșcovici, condamnați de Curtea de apel pentru fraudele comise la axisele comunei București, cel d'înteu la un an și jumătate, cel de al doilea la un an, și cel de al treilea la nouă luni închisoare corecțională.

Recurenții au avut de apărători înaintea Curții de Casație pe d-nii avocați Gr. G. Păucescu, D. Chebacji, G. Panu și Cernea.

Fotoliul ministeriului public a fost ocupat de d-l procuror general G. Filitti.

Miercuri 7 Noiembrie curent, înaintea secțiunii a II a Curții de Casație s'a desbătut recursul făcut de Marie Steiner, moașa Lustgarten și doica

Tinca Gr. Gheorghe zisă și Tinca Marin Rădulescu, contra decisiunii camerei de punere sub acusațiune a Curții de Apel din București care le trimitea în judecata Curții cu jurați din județul Ilfov, pentru infanticid.

Recursul a fost susținut de d-nii avocați M. D. Korné, Take Ionescu, Vasile Lascăr și Barbu St. Delavrancea.

Fotoliul ministeriului public a fost ocupat de d-l procuror de secțiune C. Sărățeanu.

Curtea admitând de fondat motivul al patrulea, întemeiat pe nulitatea decisiunii Camerei de punere sub acusațiune de oare-ce se basa pe o expertisă medicală nulă, întru cât nu se constată că medicul expert să fi depus jurământul, a casat decisiunea și a trimis afacerea înaintea Camerei de punere sub acusațiune a Curții de apel din Craiova.

BIBLIOGRAFIE

Din partea Institutului de Editură Ralian și Ignat Samitca din Craiova, primim volumul:

CUM IUBIM

operă postumă inedită de

Traian Dumitrescu

una din cele mai bune scrieri ale regretatului poet.

În *Cum Iubim* se găsesc o mulțime de fapte din viața reală și care interesează în gradul cel mai mare pe cititori. E de prisos a mai recomanda acest volum, căci talentul regretatului poet este în de ajuns de cunoscut, și suntem siguri că fie-care se va grăbi de a și cumpăra un volum, care e însoțit și de un admirabil portret al autorului.

Prețul unui exemplar Lei 2,50

Se găsește de vânzare la toate librăriile din țară.

A apărut:

Anuarul pentru Israelii pe 1896—1897, Anuarul pentru Israelii anul XVIII, Anuarul pentru Israelii.

Sub redacția d-lui M. SCHWARZFELD

Conținând o materie variată și foarte interesantă, de distracție și instruire: studii, nuvele, schițe, poezii.

A se adresa la redacția «Egalității».

PENTRU MAGISTRAȚI ȘI AVOCAȚI
DE INCHIRIAT
MAI MULTE APARTAMENTE MARI ȘI MICI

IN
CALEA RAHOVEI No. 3—5

Vis-à-vis de Palatul Justiției

PREȚURI CONVENABILE

Informațiuni în toate zilele la d-l Mayer administratorul, în cancelaria din curtea proprietății săd la biroul de advocatură «Informatorul», chelul Dâmboviței 91.